

Dosarul nr. 1-72/11

SENTINȚĂ
în numele Legii
iulie

27

2010

mun. Chișinău

Judecătoria Botanica
Instanța compusă din:
Președinte
Grefier

Țurcanu R.
Moroz S.

cu participarea:

Procurorului
Apărătorului

Cernicov A., Lanovenco V.
Pleşca T.

examinând în ședință judiciară publică cauza penală de învinuire a lui

Ț.A.G., a.n. 07.12.1983,
originar și domiciliat în mun. Chișinău,
corn. Băcioi, str. Independenței, x, ap.x,
naționalitate moldovean, cetățean al
Republicii Moldova, căsătorit, 2 copii
minori la întreținere, studii medii, supus
militar, neîncadrată în muncă, anterior
judecat,

comiterea infracțiunii prevăzute la aii. 190 alin(5) Cod Penal,

constată:

La începutul lunii mai 2007, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul procurării automobilului de model „Audi A6” cu n/î C KU 375, la suma de 6000 euro, de la cei R.O., obținând încrederea ultimului, ilegal a însușit de la el automobilul nominalizat și cu bunul dobândit a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, pe care ulterior, nedispunând de careva documente ce ar confirma dreptul de proprietate sau de administrare a bunului, l-a înstrăinat fără acordul proprietarului, cauzându-i părții vătămate R.O., daună în proporții deosebit de mari, în sumă de 101520 lei.

Fiind audiat în calitate de inculpat Ț.A.G, în cadrul cercetării judecătorești a declarat că vina și-o recunoaște doar parțial precizând totodată că din 2007 se cunoaște cu

fratele părții vătămate, R.O., care se numea R.N., în legătură cu niște afaceri legate cu pământul.

R.N. ia spus că fratele său vrea să procure un autovehicul de model Audi A6. Inițial a luat de la R.O. suma de 6000 euro cu scopul de a procura automobilul dat, ca ulterior s-o dea la schimb cu un automobil de model Audi A4. Plus diferența de preț.

La procurarea automobilului cu pricina a perfectat procură pe numele lui R.O.. La momentul vânzării mașinii vânzătorul mașinii era altul decât proprietarul, dar avea procură generală. El se numea Vitalie. Ultimului urma să-i dea mașina Audi A6 iar în schimbul acesteia urma să le da un automobil de model Audi A4 plus încă suma de 2000 euro.

A mai precizat că cu partea vătămată s-a înțeles ca ultimul să nu meargă cu mașina, ci să o țină la parcare pînă la efectuarea schimbului. Însă O. a luat mașina și a accidentat-o.

Tot O. l-a rugat să-l ajute să repare mașina. Între timp, numitul Vitalie a comercializat autoturismul de model Audi A4. Atunci ia spus lui R. să păstreze mașina Audi A6, însă ultimul nu a fost de acord, precizând că are nevoie de bani, iar la suma restantă se va adăuga și careva comisioane.

A mai relatat că autoturismul de model Audi A6 era la inculpat în ogradă, iar în perioada cînd era reținut pentru altă infracțiune partea vătămată îi cerea toți banii, iar dînsul nu avea posibilitate de a restitui la acel moment întreaga sumă.

La acel moment partea vătămată O.R. ia cerut un titlul de garanție și ca să-i scrie careva recipise pe anumite sume de bani, la care soția sa ia scris lui R. o recipisă de 10000 euro. Atunci ia propus lui O. o altă mașină în loc, la ce ultimul a refuzat.

A mai precizat că ia restituit lui O. careva sume de bani și anume suma de 500 euro însă careva recipise ce ar confirma acest lucru nu are.

A mai specificat că R.O. a defectat mașina iar el a reparat-o cu banii proprii. A încercat de nenumărate ori să schimbe automobilul în litigiu cu alt model, ia propus și bani însă, partea vătămată R.O., a refuzat și de data aceasta.

Recunoaște că îi datorează la moment părții vătămate O.R. suma de 4000 euro. Mașina și cheile la acel moment se aflau la el pentru a o vinde-o.

În scopul recuperării mașinii ia scris părții vătămate o recipisă de 10000 euro. Fără acordul lui R. O. a schimbat autoturismul de model Audi A6 cu un Mercedes și niște bani cu cet. O..

A declarat că careva cecuri, plăți pentru repararea mașinii nu are. A încercat să vîndă autoturismul de model Audi A6 deoarece R.O. ia spus că poate să facă ce vrea cu autoturismul dat. A concretizat că despre schimbul mașinilor cu O., R.O. nu știa.

În final recunoaște că îi datorează la moment părți vătămate R.O. doar suma de 4000 euro, deoarece o parte din bai au fost restituiți ulterior (f.d.).

Instanța de judecată nu poate reține declarațiile inculpatului, date în cadrul cercetării judecătorești ca fiind reale, din considerentul că ele se contrazic cu cele date de către inculpat în cadrul urmăririi penale (f.d.53-54), motiv pentru care, instanța le apreciază ca o metodă de apărare.

Explicațiile și comportamentul inculpatului Ț.A. cadrul ședințelor judiciare, instanța de judecată le apreciază critic, considerându-le ca o modalitate de apărare.

Necătînd la tăgăduirea parțială a vinovăției sale, la faptul că inculpații Ț.A. și-a recunoscut vina doar parțial și doar în cadrul cercetării judecătorești, vina lui mai este dovedită pe deplin de următoarele materiale a dosarului penal și anume:

- Declarațiile părți vătămate R.O.S. care declarat în cadrul cercetări judecătorești că susține întru totul declarațiile făcute de el în cadrul urmăririi penale precizând totodată că pe cet. Ț.A. îl cunoaște din 2007, prin intermediul fratelui său-R.N..

În luna martie R.O. a procurat de la inculpatului Ț.A., pentru suma de 6000 EURO, un automobil de model "Audi A6", cu numărul de înregistrare C KU 375, culoare albastru închis. Automobilul nominalizat a fost procurat de la cet. C.C., care i-a eliberat o altă procură pe numele lui cu drept de a înregistra automobilul și de a-l vinde altei persoane.

La o discuție, Ț.A. a comunicat că dorește să procure automobilul fiind de acord cu prețul de 6000 EURO. A doua zi, Ț.A. i-a transmis 200 EURO în calitate de arvună pentru procurarea automobilului comunicând că intenționează să cumpere automobilul, pentru el însuși, fără scop de a-l înstrăina. Deoarece exista relații de prietenie cu între Ț.A. și fratele său, R.O. l-a crezut și i-a transmis certificatul de înmatriculare pe automobil împreună cu o cheie de la mijlocul de transport cu condiția că, timp de o săptămână ultimul îi va transmite restul banilor, adică suma de 5800 euro.

L-a așteptat mai mult de o săptămână de zile, iar după ce a expirat termenul inculpatul Ț.A. a dispărut. La apelurile telefonice nu răspundea. Peste o lună de zile, după ce s-a deplasat acasă la inculpat, soția inculpatului ia comunicat că acesta se deține la izolatorului de detenție preventivă ca bănuir în comiterea unei infracțiuni.

Mai târziu a aflat că T.A. a vândut automobilul. Pentru a nu se adresa la organele de drept soția lui pe numele său ia întocmit o recipisă prin care s-a obligat ca timp de două luni de zile se va achita cu el pentru automobil (f.d.).

- Prin declarațiile martorului C.S.M., care a declarat, că aproximativ în vară anului 2007, el a cumpărat de la cei O.A. la prețul 6000 EURO un automobil de model "Audi A6", culoare albastru închis care s-a aflat în posesie aproximativ vreo două luni de zile. Din cele comunicate de A.O., a aflat că automobilul a fost cumpărat de la cet. Ț. A., La moment cînd C.S. a cumpărat automobilul, de la O.A., ultimul i-a transmis un certificat de înmatriculare provizoriu. La întrebarea dacă fostul stăpîn al automobilului îi poate elibera vreo procură, O.A. l-a telefonat pe A.Ț. și l-a întrebat despre aceasta.

Înainte de a vinde automobilul, C.S. personal s-a întîlnit cu O.A., Ț.A. și ultimul le-a promis că va soluționa întrebarea referitor la eliberarea procurii. A trecut mai mult timp și întrebarea privind obținerea procurii așa și nu s-a soluționat din cauza promisiunilor goale din partea lui Ț.A.. C.S. a cumpărat automobilul de la O.A. iară documente, ulterior l-a vândut lui S.M., care peste un timp oarecare a început să-l telefoneze în privința procurii, la ce C.S. de nenumărate ori i-a promis că va soluționa problema cu procura, însă de fapt nu putea face nimic. Aproximativ în anul 2009 întîmplător a aflat de la M.S. despre faptul că el a înregistrat automobilul în baza hotărîrii judecătorești. Autoturismul a fost vândut de mai multe ori, începînd cu Ț.A. și

până la M.S., însă nimeni din ei n-a avut nici un document oficial care putea demonstra tranzacțiile de vânzare-cumpărare (f.d.);

- Prin declarațiile martorului M.S., care a declarat, că în vara anului 2007, în înțelegere cu C.S. au făcut schimb de automobile și anume M. a transmis automobilul de model „Mercedes Vito” și a primit automobil de model „Audi A6”, culoare albastru închis și suma de 1500 EURO. C.S. i-a transmis certificatul de înmatriculare pe numele lui P.C., Deoarece C. nu avea document de proprietate pe automobil și l-a găsit pe P. s-a adresat la Judecătoria raionului Telenești cu cerere de chemare în judecată prin care a solicitat recunoașterea sa în calitate de proprietar al automobilului de model "Audi A6", cu numărul de înmatriculare C KU 375, culoare albastru închis, tipul caroseriei - universal, anul producerii 1996 și aproximativ peste o lună de zile a primit hotărârea Judecătoriei raionului Telenești prin care a fost recunoscut proprietar al automobilului indicat mai sus și l-a înregistrat. Automobilul l-a vândut unei alte persoane. Martorul nu l cunoaște pe Ț.A. (f.d.).

- Prin declarațiile martorului P.C., care în cadrul cercetării judecătorești a declarat că susține întru totul declarațiile făcute de el în cadrul urmăririi penale precizând totodată că în 2005 a procurat automobilul de model "Audi A6", cu numărul de înmatriculare C KU 375, culoare albastru închis, și în 2007 a vândut automobilul în cauză cet. C. V.. P.C. a declarat cu o altă procură analogică n-a eliberat nimănui după ce a vândut automobilul în cauză. Prin anul 2008, la el acasă s-a prezentat o persoană, care l-a întrebat dacă nu a eliberat cuiva vreo procură, motivând faptul că, automobilul în cauză i-a fost furat. P.C. i-a răspuns că nu a eliberat nimănui o altă procură, decât cea care a fost eliberată pe numele lui C.V. și după discuția în cauză, mai mult nu a fost deranjat referitor la automobilul vândut. P.C. a mai comunicat că, pe parcursul anului 2008, n-a fost invitat nici la o ședință de judecată privind recunoașterea cuiva în calitate de proprietar legal al autoturismului de model "Audi A.6", cu numărul de înmatriculare C KU 375, culoare albastru închis, nu se cunoaște cu cet. M.S. și despre faptul că, în cerere ultimul a indicat precum că a procurat de la P.C. automobilul, nu este adevărat (f.d.).

- Prin declarațiile maiorului C.V., care în cadrul cercetării judecătorești a declarat că susține întru totul declarațiile făcute de el în cadrul urmăririi penale precizând totodată că în 2006, a procurat un automobil de model Audi A6 la prețul 6000 EURO. Ulterior l-a vândut lui R.O. pentru ce a semnat o procură, care a fost autenticată notarial. După ce cumpărătorul a achitat prețul automobilului, C.V. a primit o recipisă de la cet. R.O. prin care se confirmă faptul că, ultimul nu are nici o pretenție referitor la tranzacția încheiată. C.V. a confirmat faptul că, autoturismul de model „Audi. A6” l-a procurat de la cet, P.C., fiind vândut mai apoi lui R.O.(f.d.).

- Prin depozițiile martorului O.A., care în cadrul cercetării judecătorești a declarat, că pe cet. Ț.A. îl cunoaște de vreo patru ani de zile. În vara anului 2007, Ț.A. avea probleme cu organele de drept, fiind deținut în stare de arest în izolatorul de detenție preventivă. În discuție cu A.Ț. prin telefon, ultimul i-a comunicat despre faptul că intenționează să vândă automobilul de model „Audi A6”, culoare albastru închis care îi aparține lui personal deoarece are nevoie urgentă de bani pentru a achita datorii pentru care era urmărit penal. Tot el, i-a comunicat că automobilul de model Audi este al lui,

acceptă să schimbe automobilul dat cu un alt automobil cu condiția ca să primească diferența de bani. În a doua zi după ce O.A. a discutat cu Ț.A., la ei acasă a venit soția lui pe nume T., care a adus automobilul de model „Audi A6”. Preventiv a convenit cu Ț.A. ca să facă schimb de automobile. O.A. i-a transmis T.Ț. un automobil de model „Mercedes 124” și banii în sumă de 2000 EURO, iar ultima i-a transmis automobilul de model „Audi A6” (f.d.).

Necătînd la nerecunoașterea parțială a vinovăției sale, la faptul că inculpatul Ț.A. și-a recunoscut vina lor doar la cercetarea judecătorească în cadrul ședințelor de judecată, vina inculpatului mai este dovedită de următoarele procese-verbale, acte procesuale ale dosarului penal și anume :

- Plângerea cet. R.O.;
- Copia procuri eliberată de cet. C.V. pe numele lui R.O..

Potrivit prevederilor art. 389 al Codului de procedură penală, sentința de condamnare poate fi adoptată doar în cazul când în cadrul cercetării judecătorești a fost stabilit un ansamblu de probe directe, concludente și pertinente, care dovedesc vinovăția inculpatului.

Astfel, prin prisma tuturor probelor administrate și examinate în instanța de judecată, este de menționat faptul că starea de fapt probată atît în faza de urmărire penală cît și în cadrul cercetărilor judecătorești prin încriminarea inculpatului faptele imputate s-au confirmat în totalitate.

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.

În conformitate cu art. 101 CCP al RM, instanța de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce existența intenției în comiterea acțiunilor infracționale și vinovăția inculpatei în faptele imputate.

Depozițiile inculpatului Țuțu Andrei precum că nu este vinovat ci mai degrabă este o răzbunare din partea părții vătămate, instanța le apreciază critic și fără suport probant.

De asemenea, instanța de judecată apreciază critic și restul declarațiilor inculpatului Ț.A., iar versiunea acestuia o consideră drept una de apărare, înaintată cu scopul evitării răspunderii penale, de aceea o respinge totalmente.

Prin cumul de probe prezentate la dosar și analizate, instanța reține că inculpatul Ț.A., a comis acțiunea intenționată îndreptată spre a dobîndi automobilul de model Audi A6 ce aparține cet. R.O.S. abuzînd de încrederea acestuia creată prin atitudinea de prietenie cu partea vătămată și cu fratele acestuia, prin ce i-a cauzat părții vătămate un prejudiciu în mărime de 1010320 lei ceea ce constituie proporții deosebit de mari. Cunoscînd cu certitudine că nu a obținut dreptul de proprietate, neavînd intenția de a-și onora obligația de a transmite prețul automobilului proprietarului, inculpatul a înstrăinat totuși automobilul unor terțe persoane.

Instanța remarcă că în cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul cercetării judecătorești vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate lui și-a găsit

confirmare, mai mult ca atât, au fost scoase la iveală aspectele personalității vinovatului care rezultă din modalitatea comiterii infracțiunii, indiferența acestui față de consecințele faptelor lui.

Nu persistă în atitudinea inculpatului Ț.A. căință față de infracțiunea comisă de către acesta, vina căruia a fost integral dezvăluită instanței de judecată prin cercetarea probelor, punându-le la dispoziția tuturor participanților la proces.

Analizând pertinent, veridic și concludent totalitatea probelor în cadrul cercetării judecătorești, instanța concluzionează că sunt probe suficiente directe, concludente și pertinente ce au dovedit vinovăția inculpatului Ț.A. în săvârșirea infracțiunii de escrocherie, iar prin acțiunile sale inculpatul a dobândit ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere săvârșită în proporții deosebit de mari, prin urmare a comis infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) CP al RM.

Instanța ajunge la concluzia aplicării unei măsuri coercitive statale în privința lui Ț.A., resocializarea căruia instanța o consideră imposibilă în condiția aflării lui în stare de libertate.

Mai mult ca atât, trecutul criminal al inculpatului Ț.A., acesta fiind anterior condamnat și recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor de acest gen, (infracțiune similară) denotă o tendință continuă și predispoziție accentuată a acestui individ în comiterea infracțiunilor contra patrimoniului altei persoane.

Instanța de asemenea concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Instanța apreciază critic versiunea părții apărării care ***consideră că lui Ț.A. i s-a înaintat neîntemeiat învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzută la alin.(5) al art. 190 CP RM.***

Instanța explică că inculpatul și-a recunoscut vinovăția pe motiv că îi datorează părții vătămate R.O. încă 4000 euro.

Astfel, reține instanța că potrivit prevederilor art. 14 CP RM infracțiunea este o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsa penală.

Or, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, a urmărit totuși scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat, întreprinzând măsuri de a înstrăina altor persoane automobilul în acest sens.

Nu poate fi reținut de instanța și faptul că precum ***au existat și alte circumstanțe care l-au împiedicat pe inculpat să-și onoreze obligațiunile asumate: reținerea preventivă, ulterior arestul, or acesta fiind ulterior la libertate, putea în orice moment să restituie*** bunurile aparținând altei persoane, el urmărind cu totul alte scopuri și anume nu avea de gând să îndeplinească angajamentul asumat, neîntreprinzând măsuri legale în acest sens.

Or, reține instanța că latura subiectivă a escrocheriei se caracterizează prin intenție directă și prin scop de profit, moment care de altfel se regăsește în acțiunile inculpatului Ț.A.

La stabilirea felului și cuantumului pedepsei, instanța de judecată, în conformitate cu art. 75 a Codului penal, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite (face parte din categoria celor deosebit de grave), de persoana inculpatului (are antecedente penale nestinse, se caracterizează mediocru).

Conform art. 76 CP, circumstanțe ce atenuează răspunderea nu s-au stabilit.

În calitate de circumstanțe ce agravează răspunderea penală prevăzute de art. 77 CP, s-au stabilit săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai săvârșit infracțiuni, inclusiv de acest gen.

În astfel de circumstanțe, instanța de judecată ajunge la concluzia că reeducarea inculpatului Ț.A., poate fi efectuată numai în condițiile izolării acestuia de societate, cu numirea unei pedepse sub formă de închisoare.

Ținând cont de persoana inculpatului Ț.A., de atitudinea lui față de cele săvârșite, de circumstanțele săvârșirii infracțiunii, instanța de judecată ajunge la concluzia, că corectarea și reeducarea acestuia e posibilă doar în condițiile izolării lui de societate, prin aplicarea în privința lui a unei pedepse sub formă de închisoare în limitele sancțiunii art. 190 alin.(5) Cod penal.

Instanța de judecată consideră necesar a-i aplica lui Ț.A.G. o pedeapsă în conformitate cu prevederile art. 84 CP al RM, lui, prin aplicarea cumulului parțial de sentințe, de adăugat partea neexecutată din pedeapsa stabilită prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2010, cu stabilirea față de ultimul a unei pedepse definitive cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de comercializarea autovehiculelor pe un anumit termen.

În baza celor expuse, conducându-se de art. art. 384-385, 389, 392-395, 397 a Codului de procedură penală, instanța de judecată,-

a hotărât:

A-l recunoaște vinovat pe Ț.A.G. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin (5) CP al RM, în conformitate cu care a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de comercializarea autovehiculelor pe un termen de 3(trei) ani.

În conformitate cu art. 84 CP al RM, la pedeapsa aplicată lui Ț.A.G., prin cumulul parțial de sentințe, de adăugat partea neexecutată din pedeapsa stabilită prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2010, și a-i stabili o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare termen de 9 (nouă) ani cu ispășirea pedepsei în

penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de comercializarea autovehiculelor pe un termen de 3 ani.

Termenul executării pedepsei a-l calcula din 13.05.11.

Măsura preventivă – arestul de menținut.

Sentința cu drept de apel în Curtea de Apel Chișinău prin intermediu judecătorei Botanica în termen de 15 zile.

Președintele ședinței,
Judecător

Țurcanu

R.